

Katedra politologie a evropských studií FFUP
Hodnocení magisterské diplomové práce

Jméno studenta	Veronika Blechová	
Název práce	Česká republika – jaký model demokracie? Odpovídá reálné fungování nastavení systému?	
Hodnotil	Jméno	Datum
Vedoucí práce	Doc. PhDr. Tomáš Lebeda Ph.D.	
Oponent práce	Mgr. Aleš Kudrnáč	19. 5. 2014
Celkové hodnocení	C	
Upozornění	V případě plagiatismu je práce automaticky hodnocena jako nedostatečná.	

Podrobné hodnocení práce

	Stupnice						
Hodnocení (+)	A	B	C	D	E	F	Hodnocení (-)
1. Probíhaly pravidelné konzultace*							1. Konzultace neproběhly
2. Znalost literatury k tématu		x					2. Neznalost literatury k tématu
3. Dostatečný počet použitých relevantních zdrojů	x						3. Nedostatečný počet relevantních zdrojů
4. Dostatečný počet odkazů	x						4. Nedostatečný počet odkazů
5. Dobrá struktura práce a formální správnost			x				5. Špatná struktura práce a formální nesprávnost
6. Dobrá logická výstavba textu		x					6. Špatná logická výstavba textu
7. Dobrý úvod		x					7. Nedostatečný úvod
8. Kriticky hodnotí zdroje			x				8. Nehodnotí použité zdroje
9. Obsahuje analýzu problému			x				9. Nevykazuje analytické schopnosti
10. Zřetelná metodologie				x			10. Bez metodologického ukotvení
11. Ucelený závěr		x					11. Nedostatečný závěr
12. Správně vedený vědecký aparát				x			12. Nesprávně vedený vědecký aparát
13. Kvalitní jazykové podání (stylistika a gramatika)			x				13. Špatné jazykové podání
14. Přílohy (nepovinné)							

Slovní hodnocení:

Bakalářská práce Veroniky Blechové je věnována relativně populárnímu tématu nastavení a podobě demokracie v ČR v kontextu teorie Arenda Lijpharta. V úvodu práce autorka uvádí, že „tématu konsenzuální demokracie se v české literatuře nevěnuje mnoho autorů“ (s. 8), načež následuje výčet čtyř autorů ze tří různých českých akademických pracovišť. Možno rovněž připomenout, že bakalářskou práci s názvem „Konsenzuální a většinová demokracie. Vhodný model pro Českou republiku“ obhájila na KPES FF UP v roce 2009 Aneta Zimová. Lze tak obtížně hovořit o nezájmu českých autorů o dané téma.

Autorka ve své práci ověřuje hypotézy, zda „český model demokracie je nastaven spíše konsenzuálně“ a zda „chování politických elit je spíše majoritní“. Její cíl se velmi podobá zájmu v úvodu zmíněných odborníků a je poměrně škoda, že V. Blechová svá tvrzení v práci nekonfrontuje se zjištěními těchto autorů. K metodologickému uchopení práce autorka pouze poznamenává, že využívá „empiricko- analytickou metodu výzkumu“ (s. 7) a veškerá dílčí zjištění budou shrnuta v tabulce, která je součástí poslední kapitoly. Tabulka obsahuje hodnocení kritérií dle A. Lijpharta na škále 1-5, kdy 1 odpovídá majoritní a hodnota 5 konsenzuální demokracii. Je sympatické, že se

Stupnice hodnocení: A,B, C, D, E, F

Stupeň

A
B
C
D
E
F

Hodnota pro účely výpočtu stud. průměru

1
1,5
2
2,5
3
4

* hodnotí pouze vedoucí práce

Katedra politologie a evropských studií FFUP

Hodnocení magisterské diplomové práce

autorka neomezila na pouhé kategorické přiřazení kritéria k jednomu nebo druhému typu demokracie, avšak v práci není uvedeno jakým způsobem jsou jednotlivá kritéria hodnocena a proč je nastavena právě škála 1-5. Samotné hodnocení autorky je pak spíše intuitivní než metodologicky ukotvené.

Autorka postupuje systematicky a každé Lijphartovo kritérium obstojně aplikuje na ČR, ale jak sama uvádí: „Vzhledem k omezenému rozsahu práce nebylo možné každou proměnnou konsenzuální demokracie zmapovat tak do hloubky, jak by bylo možné.“ (s. 50.) Vzhledem k cílům práce by ale právě zmiňovaná „hloubka“ mohla být hlavním přínosem textu. V práci nalezneme i problematické pasáže, kdy si autorka protiřečí např. na s. 36 uvádí: „V rámci toho, co český volební systém umožňuje, dochází k sestavování takových vlád, které jsou maximálně majoritní“, posléze se na s. 47 dozvídáme, že dle autorky je „poměrný volební systém hlavním zdrojem konsenzuálnosti v ČR...“.

Z jazykového hlediska vykazuje práce několik nedostatků, ať už se jedná o záměnu slov „podměty“ místo podněty (s. 7), využívání nespisovných slov jako např. „zanalyzovat“ (s. 6), neobratné výrazy „...budu snažit ověřit či vyvrátit následující hypotézy“ (s. 6) nebo označování autora hlavní teorie práce Arenda Lijpharta za „Arendta“ (viz s. 6-8). Z formálního hlediska jsou chyby v citacích, kdy autorka dává tečku před citací a ne za ní, jména neuvádí ve formátu A. Lijphart, ale buď uvádí jenom příjmení nebo celé jméno, které by mělo být dle normy užito jen poprvé. V citacích mezi čísly stran nejsou užity pomlčky, ale nesprávný znak např. „(Lijphart 1977: 153—157)“ (s. 12). Na první pohled práci degraduje i chybné číslování obsahu, kdy autorka nejenže čísluje úvod a závěr, ale dokonce jí chybí kapitola 3.9 a rovnou přechází z kapitoly 3.8 na kapitolu 3.10.

Práce V. Blechové nijak výrazně neobohacuje dosavadní zjištění o demokratickém nastavení ČR a spíše než o analytickou práci se jedná o solidní popis aktuálního institucionálního nastavení politického systému ČR v kontextu teorie A. Lijpharta. Přes výše uvedené výtky se jedná o bakalářskou práci, jenž splňuje požadavky na tento typ prací kladené a doporučuji jí k obhajobě s navrhovaným hodnocením C.

Stupnice hodnocení: A, B, C, D, E, F

Stupeň

A
B
C
D
E
F

Hodnota pro účely výpočtu stud. průměru

1
1,5
2
2,5
3
4

* hodnotí pouze vedoucí práce